Imprimatur:
Si videbitur Reuerendiſſ. Patr. Mag. Sac. Pal. Apoſtolici.

M. Epiſcopus Arimini Viceſg.

Imprimatur.
Fr. Hyacinthus Libellus Sac. Pal. Apoſt. Mag.

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
VIT[illegible]

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

34-5-C-12

Quid illi profuit Romanas omnes delicias / vt integerrimam vitam ageret / euitaſſe : corpus in Ægypti ſolitudinibus maceraſſe : ieiuniis / vigiliis / lucubrationibus continuis voluptatum omnium illecebras edomuiſſe : mortale genus omni ſcriptorum genere inſtituiſſe : ſi nunc / non aliam ob culpam / niſi quia Virum exhibere voluerit, cauſam e vinculis dicere compelletur ? Quis enim dubitet / ſi / qui nunc barbam nutriunt damnati fuerint : hos quoque, & alios huius habitus auctores, eadem de cauſa ab Accuſatoribus noſtris in diſcrimen idem euocari ?

Hos autem ſi perconteris quamnam affectatæ huius mundiciæ cauſam afferãt : dubioprocul reſpõdebunt, ne Sacroſancto C H R I S T I Sanguine intinguantur pili. Clamare enim non deſinũt/ Sacro huic reuerentiam vndecunque præſtandam. Sed quid obſtat obſecro/ quo minus tanto illi myſterio reuerentia præſtetur, ſi homo Sacrificulus Mas potius, quam Fœmina / vt Alexis diceret/ videatur. Ille enim nullum ineſſe pilis crimen, quod Deos offendat, ait : quorum quidem officium eſt / vt per eos vnuſquiſque noſtrum ſe Virum oſtentet eſſe. An vero pili tam profani / tam ſordidi, tam deteſtabiles ſunt : vt Sacrum id attingere non mereantur. Cæterum Vngues, digiti etiam interdum ſcabie putridi, vola, frons / cilia / cutis totius corporis reliqua ſacrum non inhoneſte tangere poterunt : Sola barba Deo / vt iſti putant / inuiſa ab huiuſmodi procul ſacro ſummouenda. Atqui non hoc iidem ipſi faciunt : qui talia tam ſancte præcipiunt facienda. Quem enim horum inuenias tanta ſanctimonia / ne dicam ſimulatione/ præditum : vt Sacerdotum Ægyptiorum in morem quotidie raſitet ? At niſi barbam vel quotidie raſerit / vel a cute radicitus ſemel extraxerit, actum eſt, Altero mox die ſacrificaturus pilis ſacrum contaminabit : atque in eodem erit crimine, cuius Barbatos inſimulabant.

Non ea / inquient / immundicies eſt diurni, vel hebdomadarii pili, quæ menſtrui, quæ annui, quæ ſæculi alicuius. Ac ſi dicerent: Nihil quidquam peccat is / qui Hebdomadarium, menſtruumue vitulum ieiunii tempore menſis apponit : ſed qui grandiorem bouem epulatur. Ita prudentiſſimi Accuſatores noſtri dicunt.

Qui diurno, vel hebdomadario pilo ſacrum cõtigerit : nequaquam peccat : ſed qui menſtruo / vel annuo / profanus eſt. Quæ quidem ſententia & futilis eſt, & commenticia, neque ſatis digna / vt in ea confutanda vel minimum immoremur. Sed enim maxime vereor, ne ſacrum hoc iſti aliter / quam accipiendum eſt / accipiant

D

BIBLIOTECA NAZ. VITT. EMANUELE ROMA

non vedato

Digitized by Google

vtpote qui putant poſſe id ex Accidentium contactu contaminari, polluiue, aut profanari. Diuina illa res eſt, ab omni humani corporis iniuria tuta, ac longe / longeq́ remota. Cuius arca/num mente cogitationeque percipitur: non ſenſu tangitur, & attre/ctatur. Neque illi quicquam aliud offenſionem afferre poteſt, quam impurus animus/ qui ſcelere non eluto aſſumere illud audeat. Reliqua / vtpote pili, vlcerosum, tabidumue os / etiam ſi animam veneno ſo peſtilentique halitu fœtidam exhalet: ad Deum nihil.
Sed iam pueriles horum fabulas, vixq́ Anicularum commentatio/ne dignas, omittamus / & quod graue, quod optimum, præſtantiſſi mumque inſtitutum eſt, Barbas / qui Viri ſumus / diligentiſſime cu/ſtodiamus / cum nihil omnino ſit, quod barbam faciat abominabi/lem. Contra vero luculentia, raſilitaſue, vt ita dicam / ſiue ar te, ſiue natura cuiquam contigerit, aut vitium, aut improbitatem, aut aliquid/ quod non ita laudes, omnino præ ſe ferat, At non de/cet, inquiunt, vt demum aliquid dicant / Sacerdotem animi triſti/tiam, mœrorem, aut luctum habitu profiteri. En acres Chri/ſtianæ pietatis vindices. En hominum / qui ſe aliorum cenſores ex/hibent / grauitatem / atque ſeueritatem. Non decet, inquiunt, Sa/cerdotem virum quidquam præ ſe ferre / quod non hilare ſit, & ridi/bundum / quod non feſtiuum, & ſcænicum, ne obſcœnum dicam. Sed faciamus hoc perſuaſum. Fuerit barba triſtitiæ, luctuſq́, & affli cti animi ſignum. Mœrendum Sacerdotibus non eſſe, neque vl/lam cordis exulcerationem Epicureorum in morem admittendam dicitis. O ſaxeum pectus, O ſtuporem incomparabilem. O in/auditam animorum diritatem. Non eſt mœrendum, hoc præſer/tim tempore / Sacerdotibus / cum nemo vnus hodie ſit, qui ridere poſſit. In omni re cara, vbi perdita fuerit, dolere natura cogi/mur, neq́ matrem quiſpiam, niſi mentis inops, in funere nati flere vetat. Et aulæ Romanæ Critici delicatuli in noſtriſmet funeribus: In Italiæ totius euerſione / in Romanæ Vrbis excidio, fœdaque di/reptione, in totius Chriſtiani nominis multiplici vexatione, In ma/ximo vndique imminentium periculorum metu: in vniuerſi de/mum orbis confuſione nos mœrere prohibeant.
Iacet quantacunq́ eſt Italia: in exuſtionis ſuæ cineribus / neque pars vlla magis his abſumpta flammis, quam omnes Sacerdotii ordines, Sub cineribus autem prunæ vigent ardentiſſimæ / quæ paulo poſt videntur incendia longe maiora præteritis ſuſcitaturæ. Neq́ for/midinem hanc licebit: ſi non tanta/ quãta par eſſet / voce poſſumus

habitu ſaltem atteſtari / vt tanquam depoſiti ſquallore hoc, & miſe-rabili fortunæ noſtræ facie opem ab omnibus imploremus.
At ſpectate obſecro hominum importunitatem. Nos a tot Chri-ſtiani nominis Principibus deſerti, habitique indigniſſime ſumus, quorum conſilio, permiſſuque in tam calamitoſam obiecti prædam, capti ad vnum omnes / quotquot Romæ fuerunt / fortunis & bonis omnibus expoliati, intolerabilibus tributis exhauſti, per ſummam acerbitatem / & iniuriam miſerrima quæque perpeſſi, nullum ad-huc tantis calamitatibus finem intuemur: tam amicis, quam inimi-cis in Sacerdotum bona, & ædium ſacrarum direptiones quotidie magis irruentibus. Et hii nos perditiſſimo hoc / miſerrimoque tem-pore / in tantis Reipublicæ tenebris, tantaque rerum omnium per-turbatione indigniſſimam ærumnoſiſſimæ ſortis infelicitatē, ne quo modo lamentemur, ſub Dirarum imprecationum metu vetare mo-liantur. Inhiat vniuerſus terrarum orbis apertis faucibus in Italiæ viſcera: cuius cum iam ſanguinem omnem exſuxerint, quan-tulumcunque reliquiarum eſt, totum id demum abſumere medi-tantur. Septentrionales enim Gentes ab Romanæ pietatis inſti-tutis, Sanctiſſimiſque Patrum noſtrorum præceptis / alienæ factæ Sacerdotes cieocerunt, templa delubraque omnia profanarunt, ſu-umque omnem violentum furorem in vnos eccleſiæ Romanæ ami-cos effuderunt: Quaqua demum latis Germania campis exporrigi-tur, vix vnum, aut alterum populum inuenias, qui non ſit pietatis violatæ tabe contaminatus.
Occidentales vero inter ſe tam diu, tamque acriter diſcordes im-menſos Chriſtiano ſanguine lacus expleuerunt: & quaſi crudele nihil tot atrociſſimis prę̨liis actū ſit / Tantū nunc peditum, tantum equo-rum, tantum nauium armant: vt / niſi nos reſpiciat Deus / tamque inueteratas indignationes emolliat: Maximorumque Principum diſ-cordias componat: aut Clementem Summum Pontificem, in quo omnis huius concordiæ ſpes, tam graui, tam diuturna, tam indig-na valetudine laborantem, priſtinæ reſtituat incolumitati / in tam magno calamitatum concurſu, nihil vnquam miſerabilius antea paſſa ſit vniuerſa Italia.
Hinc autem Meridionales Mauri, Numidæ, Barcæi piraticam exer-centes, oram omnem Italiæ maritimam quotidianis incurſioni-bus deprædantur: omniſque ea pars, quæ Tyrrheno alluitur, Latrocinantium claſſibus infeſtatur, diripitur, deſolatur.
Orientales demum exercitibus tot in Europam noſtra magna cū

clade immiſſis Pannoniam omnem cædibus, rapinis, & incendiis vaſtauere: Totq; Caſtellis, tot oppidis, tot populoſiſſimis muniſſimiſque Vrbibus occupatis/ breui irrupturos ſe in Italiam minitantur: vt/ quam noſmet ipſi viam illis aperuimus/ ingreſſi Chriſtianorum militum exemplo Diuina humanaque omnia vno eodemque exitio vexent/ violent/ perturbent/ euertantque. Et Cenſores iſti otioſiſſimi/ rerum omnium ſecuri: quia ſuæ tantum deſidiæ conſulunt: quaſi magnum collabentibus Chriſtianæ Reipublicæ rebus auxilium allaturi, de deliciis/ de luxu/ & ignauia/ de cute curanda/ depilandaque cogitabunt. Satiſque nobis conſultum exiſtimabunt: ſi/ qua parte virum oſtendimus/ noſmet effœminauerimus.

Hos ego nimirum valere iuſſerim: & ab honeſtorum conſortio ſummotos ablegandos aliquo: vbi poſthac ignori deliteſcant: & ſua/ quā tanti faciunt/ ignauia perfruantur. Nihil nos in eos grauius decernamus: neque enim illis quietem ſuam inuidemus: neque illos odimus/ quod ſibi adeo delicati ſint: dummodo bene, grauiterque inſtitutos mortalium mores labefactare non audeant, neque poſſint. Sed quid ego plura cōtra raſitationis molliciem vobis diſſeram: ſi ex Antiquorū inſtitutis, ſanctiſſimiſque præceptis ratio vobis allata eſt, cur barbam omnino promittere debeamus, vt CHRISTI ſcilicet/ & eius Diſcipulorum, totque aliorum integerrimæ vitæ Patrum exempla nobis ſequenda proponamus: opprobria/ & ignominioſos euentus/ mollicieí ſuſpicionem/ & calumnias euitemus: Viri denique potius quam fœminæ videamur. Nam quid Barbæ demum nos pudeat, Si/ quid barba ſit/ & vt grauem/ honeſtumq; Virum deceat oſtenſum: Si quantum ad Sacerdotis dignitatem exiſtimationemque faciat exploratum. Si lege naturæ neceſſariam: Lege ſcripta Deo gratam: Lege gratiæ nuſquam improbatā repe rimus. Si redargutus eſt aliter ſentientium error: ſi de polluendo Sacro ambiguitas ſublata: nec eam quidquam officere arcani myſterii noſtri reuerentiæ comprobatum. Si ſummi noſtræ pietatis Principes legem hanc de non abradendo aliquandiu deſtitutam/ nobis exemplo ſuo ſequendam propoſuere. Si ſubſecutus eſt non tacitus/ non obſcurus/ ſed vulgatiſſimus/apertiſſimuſque totius Senatus/ populorum/ nationumque pene omnium conſenſus: qui paſſim in eadem perſtare ſententia conſpiciuntur. Cur obſecro non rationi potius/ quam abuſui, non exemplis laudatorum/ & illuſtriū hominum potius, quam ſuperſtitioſorum quorundam opinionibus adhæreamus? Quod ſi mihi dicundæ ſententiæ concedatur locus:

cenſuerim ego Votum perpetuum nuncupandum : ne quiſpiam In poſterum Sacris initiatus barbam tollat, Sanctiſſimorum Patrum more : qui gratiſſimum hoc Deo donum intelligentes, ita vouebant : cum ſe illi maxime conciliare procurabant. Quippe, ne Deum rurſus aduerſus nos concitemus : quem ob huiuſmodi delicias / & quæ hinc reſultant, effœminationes, ob luxum hoc genus / & molliciem, ob huiuſmodi cutis curationes / vſtulationes / abraſus, volſioneſque indignatum atrociſſimas eas in Vrbem Romam, quas adhuc perpetimur, calamitates immiſiſſe facile credendum. Ideo iuſſiſſe bona diripi / ſumptuoſiores ædes vel euerti, vel incendi, multaque nimis laſciuientium animorum oblectamenta ſummoueri. Verum / vbi nos ad meliorem mentem rediiſſe conſpexit : & vnumquemque noſtrum & Virum ſe eſſe : & ſacris initiatum meminiſſe: caſtigatoque luxu / deliciis contemptis / mollicie procul ablegata, Barba demum : quam paſſim omnes promittere cepimus : virilis / & conſtantis animi propoſitum teſtatos, mitigatum, dura illa / & acerba incommoda in mitia, atque mollia vertere cepiſſe : & tandem aliquem diuturnis cladibus finem polliceri. Quod ſi priora illa repetere cogitauerimus : maxime vereor, ne atrocius / & implacabilius ille mox indignatus nobis ita ſuccenſeat : vt nullus amplius futurus inde ſit pcibus locus : auerſiſq; a nobis luminibus ſit omnes calamitatum habenas remiſſurus. Atq; ita / quod ipſe idē auertat, vniuerſus hic cōcitati ad crudelitatē Orbis totius furor in extremū ordinis noſtri exitiū conuertatur : Ac demū funditus / tam noſtrorū impietate / quam Alienigenarum Immanitate, truculentiaque deleamur.

ROMÆ APVD CALVVM
ANNO. M. D. XXXI.
CVM GRATIA ET PRI
VILEGIO CLEMENTIS
VII. PONT. MAX.
AD QVINQVENNIVM.

BIBLIOTECA N. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

12 1/2
9

Digitized by Google

ogle